

ngồi bó rọ ở trên thang xe, dây không được, bị ông tây xách cổ xuống dưới, đá, dẫm, cù, ai trông thấy cũng phải sợ hãi, cho đến nỗi bà cũng phải can mà con lối dẫm của ông ta cũng không bớt. Hồi lâu, thấy ông tây quát tháo ra ngoài, ông tây lại thuê người kéo xe đem qua đó.

Ông tây bị thương nơi con mắt mà nỗi đau cũng là thương tình, song dầu thế nào, cũng lôi tay kéo xe chở người ngồi trên xe có can gì mà bị đánh? Tây Thông kia hiện nằm nhà thương; còn có tí chưa biết xử ra thế nào, khi nào được tin bản báo sẽ đăng tiếp.

Thật là: "cái lý người mạnh khi nào cũng chiếm phần hơn"

Thương-lâm

NGHỆ-AN

Cộng hiệu chữ đồng (Vinh)

Lối đầu tháng Mars năm nay, các anh em làm thợ ở nhà máy Trám (Vinh) có đồng nhau làm đơn xin ông chủ tăng lương, nhưng trông mãi không thấy tin tức gì khác.

Nay mới có giấy ở Hanoi tư vào, cho phân nhĩa người thợ được tăng lương kể từ người nhiều, kể từ ngày 1er Mars là ngày gởi đơn xin thêm.

Đồng lòng thì làm gì cũng được xem một việc đã đủ biết.

Phóng-sư

Lâm pháo bị hại (Vinh)

Mới đây có một xưởng làm pháo mới mở ở Trám (cách Vinh độ 1 ki-lô-mét) vì vô ý thế nào, làm lửa bên đến ruộng thuốc pháo, nó cháy bùng bùng, khói lên đen ngầu làm tan nát mất ba gian nhà ngói và thiệt hại mất ba mạng người.

Nghề làm pháo nguy hiểm như thế, ai là người làm nghề ấy, là chẳng nên cần thận lắm ru?

P. ông sự

Trung thu dùng nội hóa (phủ Diên)

Tôi có xem báo Đ. P. T. B. số 621 ra ngày 2 Septembere về mục K. L. P. T. có đăng lễ Trung thu của người mình, và có ý phân nan cho người mình đã nhận tuần mà theo lễ Tàu, lại xa xỉ mà dùng bánh khách, thật thế, cái đại của người mình thì lễ không sao tiết được! Mới rồi 3 vị phu nhân Đồng-thành Yên-thành, Q. 9. 9. 9. có mở chung một cuộc thưởng Trung thu tại phủ Diên thiết là vui vẻ. Khi thưởng cuộc trong, bạn có dùng trái lựu bánh khách, hay không? Chúng tôi là dân không được gần, rõ, nhưng có nghe tiếng đơn nhíp, phách, và động quynh tương của các cô dâu, cái đó thì thật là "nội hóa" Và đương buổi tháng ba tháng tám, dân cũng như nghe tiếng hát mà khuấy dỗi đi được.

Một người dân phủ Diên

QUẢNG-BÌNH

Y tế có phải thế không? (Đồng hời)

Ở nhà thương, mấy người dân bà để nằm hàng ba tại ai đi ra khỏi lấy cũng phải nán chờ; Minh dĩ cực khổ đem thân đến nhờ nhà nước mà rùi lại gặp cô đồ quá nghiệt. Thuốc thang tâm rùi không ai chăm nom, lại còn bị đập đầu hất húi trâm đường.

Ồi, nhiều điều phải lấy giá gương. Người trong một nước hãy thương nhau cùng.

Ký giả nghe những lời than oán của bọn công dân mà sự nhờ đến lòng bác-ái của một vị nữ-khân-hộ Anh dẫn dắt lòng lấy trong thế kỷ mười-lăm.

Hoành-sơn

14 người thiệt mạng (Long-dại)

Ngày 26 Septembere 1927, khi đi qua do Long-dại, kỳ giả thấy một đay 13 người nằm chết ở dọc đường lấy làm lạ; hỏi ra mới biết mấy người này là phu làm móng cầu; khi 2 giờ rưỡi sáng xuống thuyền cầu (cloche à plongeurs) bị mấy nô thể nào mà lần đi mất một người xuống sông còn 12 người, thì chết, tức là 13 cái thây nằm đó, còn người bán đi mất thì đương mộ chưa thấy xác.

Nghe nói trong 14 người chết hôm ấy, thì có 10 người Thừa-thiên 3 người Quảng-trị 1 người Nghệ-an. Tôi ngộp quá!

Một người đi đường

KONTUM

Dân Annam dễ làm !!!

Một hôm tôi có việc đến Tòa Án Kontum, gặp được chuyện sau này: Nguyên có con bò của một người Mọi kia phá rào vào ăn lúa trong một cái rẫy của một người Annam, và bị người Annam giết chết; người Mọi đã nhận bò đem về ăn thịt, hội đồng đều kham lạp nơi thì sự hư tại trong rẫy cũng ước bằng gia con bò.

Quan Tòa cho mời quan Phủ sở tại để hỏi ý kiến.

Quan phủ nghe xong đầu đuôi trả lời rằng: "Việc này tôi xử như vậy thì yên; vì người Mọi đã nhận con bò đem về ăn thịt, thì người Annam phải đền tiền một phần nửa là xong. Quan Tòa lấy làm lạ, hỏi rằng: "Người Mọi đã có lời không giữ bó để đi phá của người, lại được ăn thịt con bò chết, khỏi phải đền lúa mà lại được người Annam đền bù cho nữa, còn người Annam đã mất lúa mà phải đền bù như thế là nghĩa làm sao?"

Quan Phủ nói: "không sao, vì dân Annam dễ làm, khiến sao nó dùng vậy, chứ dân nói chỉ dân, nên để khiến cho nó đền phạt là xong chuyện".

Ồi! Nghe như vậy phải rụng rời! Quan P. 9. 9. 9. mà chẳng những đã không biết bình vực dân mà lại còn ép dân phải thiệt hại một cái, vô lý như vậy nữa.

Một người dân Annam

BẮC-KY

HANOI

Việc 12 người bị bắt ngờ là trốn đi tàu

Đến 27 Septembere này, tòa án Moncay sẽ xử đến việc 12 người công bọn với M. Nguyễn-khuông-Trực bị bắt ở Moncay độ trước, tỉnh nghi là muốn trốn sang Tàu, bởi vậy hôm mới rồi đã có hơn 30 người lính giải 12 người ấy từ ngục Hải-phong xuống tàu ra Moncay.

T. N. D. B.

Hai cô nữ học sinh sang Tàu

Cô Ng. thị-Nghĩa tức Bích sơn Tâm, và cô Phạm-huyết-Lâm tức Băng-sơn-Tâm, nguyên là học trò cô ở cùng với Phạm-văn-Giêm, và Ng. huy-Lang, đi Moncay rồi sang Tàu, bị sở mật thám bắt được. Hồi thì những người bị bắt khai rằng không có làm sự gì trái phép cả. Nhưng vì không có giấy thông hành nên tòa Nam An Moncay phạt Phạm-văn-Giêm và Ng. huy-Lang mỗi người 1 tháng tù, còn hai người con gái mỗi người 10 ngày tù, Quan Chương lý chống án, xin phạt nặng và nói rằng: chính những người ấy trốn sang Tàu không phải buôn bán, cốt là nhập vào bọn phản đối Chính-phủ bảo hộ, hiện Phạm-văn-Giêm và Ng. huy-Lang, tự khi ở lao ra thì đi dẫu mất. Vì thế tòa Thượng thẩm hoãn lại để xét xem hiện nay hai người ấy ở đâu rồi mới tuyên án.

T. N. D. B.

HẢI-PHONG

Dầu xuất cảng

Năm 1926 nước ta xuất cảng được 6762 quintaux dầu thầu dầu (ricin) và 6.807 quintaux dầu son, số ấy so với năm 1917 gấp tới mười lần.

Thuộc gạo xuất cảng

Từ tháng janvier tới tháng Août số gạo xuất cảng đi ngoại-quốc như sau này:

Sang Pháp: 1.762.409 kg, gạo trắng, 601.171 kg, 180 kg thóc, Sang Nhật: 203.355 kg gạo, Sang Hương-cảng: 97. 623.107 kg gạo trắng; 3.880.200 kg gạo nếp; 638.321 kg gạo trắng; 47.725 kg gạo nếp. Di các xứ khác: 611.182 kg gạo.

NAM-KY

SAIGON

Hội đồng quân-hạt

Ngày 16 septembere, hội-dồng đọc mấy đơn thỉnh cầu của các ông hội-viên Tây và Nam.

Ông Causin thấy xe lửa hay trẻ nên xin chiếu thời giờ xe đến mà sửa đổi thời biểu lại. Ông lại xin cấm người Nam đi vào Pháp tịch làm đại biểu cho người Nam. Ông Chiểu phản đối rằng: hiện nay người Nam có học thực và đủ tư

cách làm hội viên còn ít, và lại những người Nam tuy vào Pháp tịch nhưng cũng vẫn là người Nam. Ông Hérauld đem đơn thỉnh cầu ông Causin bỏ thăm thì không ai biểu đồng tình cả.

Có một lời thỉnh cầu xin chánh phủ cho phép mấy ông đốc-giáo Tây và Nam đã từng sự nhà nước 7 năm được giay trường riêng ngoài những trường ở công sở.

Ông Hérauld nhắc lại rằng Hội-dồng quân-hạt đã xin các cách hội đồng ở tỉnh-phủ mà p. 9. 9. 9. quyền cũng đã nhiều lần hứa t. 1 hành.

Nay nếu muốn cho đều cạnh cả ấy chúng thì hành và tỏ ý nguyên quả quyết của hội-dồng quân-hạt, thì nay ông chánh-hội-trưởng H. D. Q. H. sẽ không ra Hanoi dự-hội-dồng chánh-phủ nữa, Ông đem đơn ấy bỏ thăm thì được 16 phiếu thuận, trong số ấy, hết 10 phiếu của nghị-viên Nam.

Sau hết ông Hérauld đứng dậy tuyên bố về mặt và cảm tạ các hội-viên Tây và Nam đã đem lòng nh. 9. 9. 9. thành với Hội-dồng quân-hạt và các viên tổng-sự đã hết sức lo việc trong mấy ngày Hội-dồng.

VINH-LONG

Tam bình Khuyển-học-hội

Ngày 15 septembere, các hội viên nhóm tại nhà hội Mỹ-thành-trung lúc năm giờ chiều, có 28 hội viên có mặt và 17 hội viên vắng mặt.

Đến 6 giờ, bỏ thăm bầu cử ban trị sự tạm thời.

Ông Nguyễn-năng-Cần được cử làm chánh hội trưởng.

Ông Nguyễn-văn-Phụng làm Phó hội trưởng.

Ông Nguyễn-văn-Ngợi làm Thư-ký Ông Nguyễn-trong-Phủ làm Thủ-bồn Ông Võ-thành-Lý làm P. 9. 9. 9. Ông Lê-lân-Thành và Ông Nguyễn-thể Hà làm Kiểm-sát.

Khi cử ban trị-sự xong, ông Lê-tấn-Thanh giao sổ sách lại cho ông Chánh hội trưởng duyệt ký, và mấy ông đặc cử đứng giây cầm ơn hội viên hura xin hết lòng giúp việc hội. Đến 8 giờ, giải tán.

N. N. C. lai cáo

CẢI LƯƠNG HƯƠNG TỤC

Những điều nên cải lương (Tiếp theo)

Dạy chỉ có việc hôn thú, thì ngày nay giống như đã cải-lương được một vài phần, trừ những hạng trong họ trên đầu, hoa tường liễu ngũ, vì cái tình dục mà tương nhau, vì cái bảo danh mà lấy nhau thời không kè, ngoài ra cũng đã có những cái nghĩa con trai lớn phải dựng vợ, con gái lớn phải lấy chồng, gặp nơi xứng đáng đem hỏi trong ít lâu là xong việc, coi cũng đã có cách gần dị hơn trước nhiều, song lấy cả toàn dân mà nói, thời đó chỉ được một số ít mà thôi, chứ biết bao nhiêu là nhà khác còn đang giữ

cách lối thói phiến phũ. Ở nhà quê mà đi hỏi được một cô dâu, ít ra cũng phải đi lại đến hai ba năm, đến lúc mà cho cưới thì nhà gái ngoài tiền thách-cưới lại đòi thêm xôi rượu lợn gà, trang sức hồ-môn, nếu không đủ, nhà nhà gái, phải viết văn-tự gán ruộng gán vườn, nghèo thì phải đi cầm đi cổ. Ồi, gả con mà chẳng khác gì bị nạn bị tai.

Nơi thành thị thời lại không như thế, k. 9. 9. 9. con đã đến tuổi cập kê, phải duy là người con gái, chứ cha mẹ cũng năm lư bảy lộc, sao cho được người có bằng nọ bằng kia, làm tòa này số khác, để mong sau con được hưởng cái danh dự là có là bà, không nữa thời gặp ghe những nơi nào lắm bạc nhiều tiền, áo quần lóc loét, lên xe xuống ngựa, để con sau không phải khó nhọc, cái ngời đó mà hòng, chờ ít ai phản trong dục con nhà dòng dõi, kiêu bạnh hay cử chi của người đó thể nào mà gả con. Đến lúc may mà gặp được, mới lương duyên như những hạng người đã nói trên, lúc cưới xin thời đòi hỏi nào vòng nào lột, nào xuyên nào bông, làm tựa hồ như cách gặp được mới khách hàng con vậy.

Lại còn cái tệ ham danh giá cao, bằng lộc hậu, mà kén chọn cho được nơi bằng nọ bằng kia, tòa này số khác; chưa được nơi như vậy, bầy con treo giá ngọc đợi khách đồng sàng, nào ngờ giá kén kén hôm, bóng chiều đã xế, lúc bấy giờ cao không vơi, thấp không thông, lần la lại thất thân với người nhà thầy tớ, việc đó là thường.

Còn về phần bên con trai, phần nhiều bạn thanh-niên ta ngày nay, vì hai chữ "nhân-sắc" quyền dự, thành mãi miết chơi bời, trăn trối suốt đêm, cuộc vui đầy tháng, không còn để tâm chút nào về quốc-gia, xã-hội, không còn biết chút nào là nghĩa-vụ là trách-nhiệm. Điều này về phạm-vi phong-hóa chứ không phải tập-tục, không thể nói kỹ trong bài này.

Mề tin. - Cái lòng tin ngưỡng của người ta, thời nước nào và dân tộc nào mà chủ có, nhưng người ta đem lòng tin ngưỡng, cái mục-dịch là cầu c. 9. 9. 9. luận-lý được bảo-tồn, cho đạo-dức được hưng-khởi. Nào phải như dân ta, mà những chuyện huyền hoặc, tin những mối dị đoan, vì đem lòng mê tín quá, mà có khi làm hại đến sinh mệnh tài sản. Xem như mấy hôm dịch tả đó thời biết, trong nhà có người bị bệnh thời không chịu tìm thầy chạy thuốc, chỉ mua hương vàng di vịn vài miều nọ đến kia, rồi đem nước lạnh với tàn hương về cho uống, người bị bệnh tả mà còn cho uống tàn hương nước lạnh, chỉ khác gì lừa dối lại đó đầu thêm, thế có chết thì đổ eo đó là tại quan-ôn đã có số bất.

Nói ra thời đạo qui thần u u minh minh, nó biết có hay không, không hay có, song vì dầu mà có nữa, cũng nên theo cầu sách "kinh nhi viễn chi", lẽ nào trong nhà dùng đèn ống dầu, hay làm ăn không phát tài, lại đi lạy hết gốc

cây đa cây gạo, qui thần nào mà giáng lâm vào những chỗ ấy để hàng ngày làm p. 9. 9. 9. sinh. Nhất là dân phụ nữ lại quá sung tình, nay hình như đã thành một cái quán tuam niêu, ai sau vào cốt tủy rồi, dầu có cao thay hay thuộc đến đâu, nhất dân vị tất đã yếm trừ cho đời.

Còn một cái tệ nữa cũng vì lòng mê xang tín nhầm mà có khi cha mẹ làm rai suốt đời con, nghĩa là gả con đã đến tuổi gả chồng, gắp có con nhà tử tế, dôi bên căn lư vừa dôi đi hỏi, song cha mẹ xem không hợp trời đánh lại phải bỏ. Tin chỉ mà tin như thế, từng sự năm bảy nơi mà nơi nào cũng không hợp cả, rồi biết rồi có con gái họ có gả chồng hay không? bầy để con ở vậy trọn đời cho hợp tuổi. Vì có đó mà biết bao nhiêu nhà con không giữ được gá trong tuyệt sạch.

Nói tóm lại dân ta mà còn ở trong vòng mê tín từ xưa nay, ngày nay, cũng vì học còn non nớt, trí thức còn thấp kém, nay muốn phá cái mê tín, mà muốn phá đi, thời cần phải có cái học phổ thông. Mà sự học thời các làng các xã xin phải mở thêm trường, chứ ở thôn quê còn ít quá, nay một lòng mới có một trường, thời các trường đó chỉ tiện cho những nhà lân cận chung quanh đó mà thôi, chứ những nhà ở xa xôi, đi mất hai ba giờ mới tới trường, thời làm sao cho tiện trẻ con đi học được; thành ra d. 9. 9. 9. thời trăm người chưa được một người đi học, như vậy thời nhà lý gì mà khám phá cho vô khối ngu.

Còn cái học phí và lương bổng cho thầy giáo, thời lương nào xã nào lại không có công đức công t. 9. 9. 9. các ông đem cái tiền công đó ra mà giúp vào việc ích chung, chứ để chia tay nhau thời mỗi người có được là bao, lại sinh ra kiện cáo nhau nữa. Nếu mà không đủ thời xin các nhà hào phú trong làng đem chút tư sản mà góp lại, có lẽ cũng đủ chi dùng. Trẻ con trong làng thời bắt phải học quốc-âm và toán-pháp cho đến khi dân được một cái bằng mà nay ta gọi là "sơ học yếu lược" rồi làm gì học tiếp. Sách có câu "học đi đôi với hành" nếu không học thời không có phương sách chi hay mà phải tan tành nát cái câu "đi thực vi tiên" và "qui thần hai vai" đi được.

TRUNG-SƠN

LỜI CÁO

Bản báo mới ra đời, đồng bào ở các xứ Đông-dương ta đều có lòng hiếu cổ, e. 9. 9. 9. của anh em, chỉ em đối với một tờ báo mới, mang lại một mẻ này như thế, bản báo cảm ơn với cùng, đây có một điều bản báo tự lấy làm phân nan là một tuần hai kỳ, không thể nào đăng cho hết những bài lại cáo được, vậy bản báo hết lòng lo liệu, mong cho có một ngày kia báo ra hàng ngày đăng khỏi phụ làm lòng anh em chỉ em đặt chân có đến.

TRANG-DÂN

PHỤC-SINH

(XÃ-HỘI TIỂU-THUYẾT)

Dịch giả: HOA-TRUNG

Số 9

CHƯƠNG MƯỜI BỐN (tiếp theo)

Chúng đến thành vào đêm, ngày thứ sáu, cái tháng ba là ngày vía Thánh. Chúng đi vào cửa, tới ở đêm đó mà lạnh run rẩy, nhưng chúng cứ vui vẻ như thường. Khi đến đến vào thì chúng bị bắt rằng: "Mạng của đây nên không biết?" Chúng nhìn cái mặt nhà gác đó cũng cái thêm hoa văn đồng như xưa, nhưng chỉ thấy hai mặt hoa văn, chưa thấy, vậy nên, tay xua xua, chúng ra như Ca-tiêu, và thì không thấy. Chúng lại thấy có một cái gì? Tự-công đang con cái chỉ cho chúng như một cái đồ xua. Khi vào phòng khách thì chỉ có Xô-phô ở đó mà thôi.

Xô-phô chỉ cho anh em vào nói:

- "Cháu ngoan quá! Có M. 9. 9. 9. chào hỏi một, vì khi sáng đi vắng tôi ở nhà thờ học làm."

Chúng vẫn hồn lơi lơi, vừa chào lại:

- "Chào cô, xin cô tha lỗi, tôi làm có trễ cả."

- "Cháu đi thay đồ ngay đi, tới đêm có thế này!"

- "Chào cô! Cháu tôi đã có rầu! Ca-tiêu-sa, Ca-tiêu-sa, đem cả phở cho anh em."

Trong đường của thấy có tiếng trả lời, Đ. 9. 9. 9. nghe nhận được ngay.

- "Vâng, tôi đem ngay bây giờ."

Trông ngơ chúng đành thêm thóp, mừng lắm. Tiếng đó là tiếng nàng rồi, vậy nàng hãy còn đây. Ca-tiêu thấy chúng biến là rõ rồi, nó hơn nó nói về, chúng theo Tự-công vào buồng.

Chúng muốn hỏi thăm Tự-công chất chuyện Ca-tiêu-sa cho biết năng

mấy lần nay làm gì và đã có người đi giám chưa, nhưng thấy Tự-công già cả mà ăn cần với chúng quá, cứ nhất thiết đòi đi nước rửa tay cho chúng th. 9. 9. 9. chúng không giám đem chúng ra ngoài, chỉ hỏi thăm mấy đứa cháu của lão và con ngựa với con chó thôi.

Đ. 9. 9. 9. thay quần áo thì thấy có tiếng chân đi ngoài đường cầu rồi có tiếng gõ cửa. Chúng (9. 9. 9. tiếng gõ cửa) mở cửa ra nói: "Cứ vào!"

Chính Ca-tiêu-sa đã rồi. Đây giờ nàng lại đẹp và đậm đà hơn ngày trước nữa. Hai mắt nàng vẫn cứ long lánh như sao, tươi cười như hoa, cái thân nàng đẹp trước, ngực vẫn trắng trẻo sạch sẽ. Nàng đem cho chúng một miếng x. 9. 9. 9. thơm và hai cái khăn, một cái lau mặt và một cái rửa tay. Nàng vừa mỉm cười một cách rất có duyên vừa chào, anh em chúng có hơi ngượng ngượng một chút.

- "Chào công-tử đến mừng khỏe."

- "Phải, chào em..." chào có, có vẻ mạnh dạn chứ? - chúng cũng ngượng ngượng, không biết gọi nàng bằng em hay bằng cô, rồi mặt cũng đỏ bừng lên như nàng.

- "Vâng, cảm ơn. Hai cô bảo mang cho công-tử miếng x. 9. 9. 9. thơm hoa hồng này." Rồi nàng để miếng x. 9. 9. 9. xuống bàn và khoác hai cái khăn lên ghế.

Tự-công vừa chỉ cho Ca-tiêu-sa cái túi nhỏ của Đ. 9. 9. 9. đồ những lược, bàn chải, x. 9. 9. 9. nước hoa, đã mở sẵn trên bàn, rồi nói:

- "Công-tử đã đem x. 9. 9. 9. đi theo rồi mà."

- "Thưa với hai cô rằng tôi cảm ơn." Rồi chúng hùng hie kêu to lên rằng: "ở đây thôi sống quá!"

Ca-tiêu-sa không nói gì, mỉm cười rồi quay ra.

Hai cô liếc mắt Đ. 9. 9. 9. ăn của ăn s. 9. 9. 9. hơn thường nhiều lắm, vì kỳ này Đ. 9. 9. 9. đi trận, chết

sống không chắc, vào đầu nên hai cô, có hơi lo ngại càng thêm thương.

Đ. 9. 9. 9. định đến ở lại một ngày thôi, nhưng khi thấy Ca-tiêu-sa thì chúng đành ở luôn ngày lễ Phục-sinh nữa. Chúng đánh điện-tên cho bọn là Sáng-bức đừng đợi chúng ở O. 9. 9. 9. như đã hẹn trước và nhân lên luôn thành chơi để chúng đi với một thế.

Khi chúng mới gặp lại được Ca-tiêu-sa thì bao nhiêu cảm tưởng hồi xưa lại phát sinh ra cả. Thấy cái khăn trắng của nàng đeo nơi ngực trong lòng cũng vui như trước, nghe tiếng nói, động c. 9. 9. 9. của nàng thì cũng sướng như xưa. Chúng nhớ đến khả năng đáng gọi là minh đ. 9. 9. 9. một cô người, một cô thế nào, cười mỉm thế nào trong lòng chúng lại thấy thấy khó chịu. Chúng vẫn thường năng th. 9. 9. 9. chúng chỉ có một điều khác là một ai tình bày giờ không được có vẻ thanh khiết cao thượng như ngày nào nữa, mà hình như đã pha lẫn những màu t. 9. 9. 9.

trần ai rồi. Chúng cũng biết vậy, mà trong lòng chúng dường như lại có g. 9. 9. 9. lại.

Đ. 9. 9. 9. cũng như mọi người, trong lòng họ vẫn có hai phần, một phần thanh-kính vui cho mình hạnh hi sinh để gây hạnh phúc cho kẻ khác, một phần trong lòng thì nghĩ đến sự thỏa mãn vật dục của mình, và có phải là sinh có nhân loại cũng vậy. Nay trong tâm lý của Đ. 9. 9. 9. cái phần thanh-kính lại có vẻ yếu đi, phần thanh-kính lại có vẻ mạnh đi. Chúng vẫn biết rằng ở lứa tuổi này là vậy mà, cũng không thể lấy một tí gì, nhưng mà lại ứng c. 9. 9. 9. của chúng, tâm lý của chúng càng thêm thấp.

Tôi hôm trước ngày lễ Phục-sinh, mục sư với cha tôi đến ăn bữa tiệc kính ở nhà. Trong khi tiệc lễ Đ. 9. 9. 9. đi trận, chết

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26